

ПОЛИМЉЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА

ISSN 0353-6815

9 770353 681003

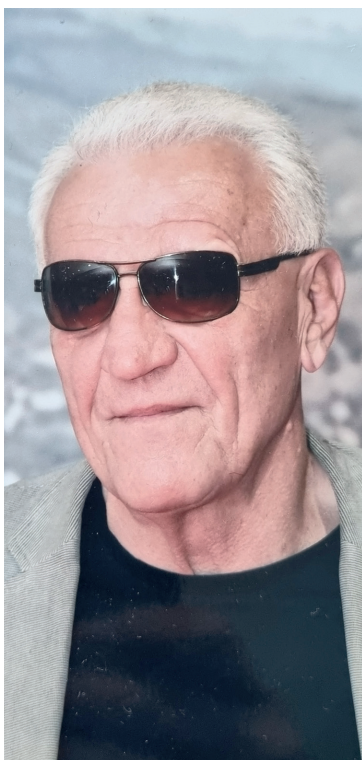
ГОДИНА LXXV

БРОЈ 3085

ЦЕНА 70 ДИНАРА

ПРИЈЕПОЉЕ

22. MAJ 2026.

Пријеполци ван Пријепоља
Саво Пушица

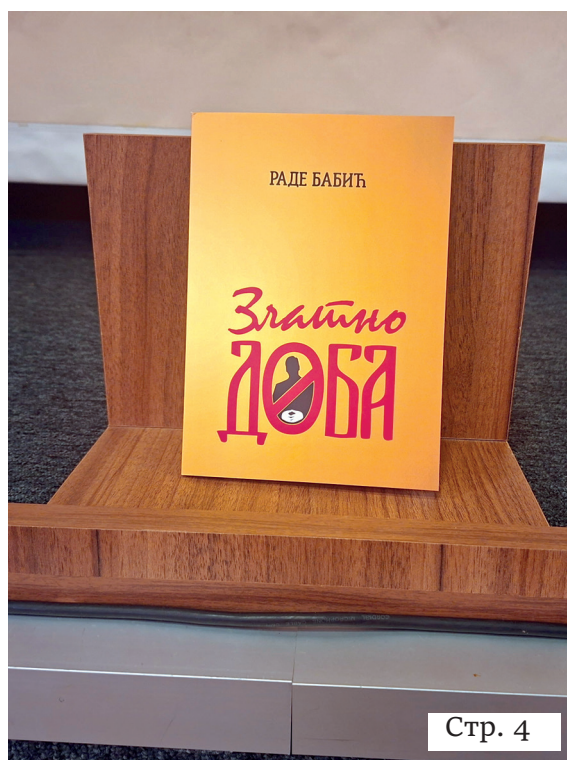
Стр. 8

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА
ПОЛИМЉЕ
ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА
SREĆAN
KURBAN VAJRAM

GeoEkliptika
geodetska agencija

064 32 42 140 Valterova 118
064 36 80 643 Prijeplje
geoekliptika@gmail.com

SIA
2014
064 568 53 81

Стр. 4

Стр.8

Стр. 8

Стр. 9

Fina Nekretnine
Real Estate Agency
Prijeplje, Valterova 76 a
+381 33 714 544, +381 64 882 11 02
fina@finanekretnine.com www.finanekretnine.com

Brže. Lakše. Sigurnije. Sve na jednom mestu.

Тишина пуна његових стихова – Раде Бабић

Стр. 4

Бакије-хануме медреса у Пријеполу – спој традиције, образовања и васпитања младих генерација

Стр. 8

Од дједовог заната до великог пословног успеха: Како Јамин Кашић гради бренд?

Стр. 8

Вечна слава јунаку Велиши Кијановићу

Стр. 9

Sladja MARKET
Pljevaljska bb/Jabuka bb
sladjamarket@gmail.com

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
Lim "Lim"
PRIJEPLJE

volim
dobro u ljudima
HRANA NAŠEG KRAJA
THE FOOD OF OUR REGION
www.volim.rs

ZU APOTEKA VIVA - Djab
Prijeplje
033 711 189; 710 008
Priboj
033 244 90 85; 244 90 86

GRAFOKARTON
Prijeplje
033/710 009;
710 409;
www.grafokarton.net
office@grafokarton.net

ROMA
Boje • Fasade • Tapete
www.roma.rs

Alexandar
cosmetics

hotel
Rudnik
hotelrudnik2015@gmail.com
Telefon:012/852-266

Перспектива
Bjelopoljski put BB 31300 Prijeplje
033/710155 064/8599300
info@perspektiva.rs www.perspektiva.rs

lim NATURA
Market 1: Sestara Cvijović bb
Sarajpov
Market 2: Nemanjina 22 Priboj
Market 3: Izeta Cavića bb Vakuf

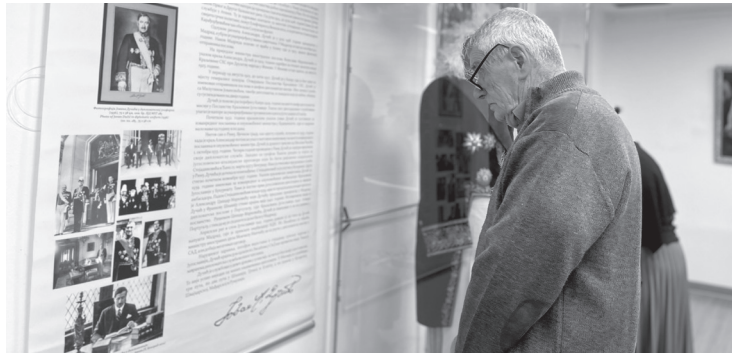
Култура / Образовање

Отворена изложба „Јован Дучић – свом милком Требињу – трагом једне визије“

У Музеју у Пријеполу, у четвртак, 14. маја, свечано је отворена изложба „Јован Дучић – свом милком Требињу – трагом једне визије“, која је окупила велики број посетилаца, љубитеља књижевности, уметности и културне историје, са жељом да се ближе упознају са животом и делом једног од најзначајнијих српских песника. Поставка посвећена Јовану Дучићу представља својеврсно путовање кроз његов живот, дипломатску каријеру, колекционарски рад и визију родног Требиња, града коме се, и након што га је као дете напустио, читавог живота враћао у мислима и делима.

О изложби је говорио Симо Радић, кустос Музеја Херцеговине у Требињу, који је истакао да би ова поставка ускоро требало да буде враћена у сталну поставку требињског музеја, па се може рећи да је ово једно од последњих гостовања изложбе ван Требиња. Радић се публици обратио у име ауторског тима изложбе који чине директорка Ивана Грујић, кустоскиње Тамара Рајковић и Јелена Пујић, као и он лично.

Како је нагласио, задатак ауторског тима био је да посетиоцима представи другу страну личности Јована Дучића, коју шири јавност мање познаје. Иако га сви препознају као кнеза песника и једног од највећих српских књижевника, изложба показује да је Дучић био и врхунски дипломата, човек префињеног укуса и страствени колекционар. „Ово је почетак једне добре сарадње са Музејем у Пријеполу. Већ су у току разговори између наше управе и управе пријеполског музеја и ово је један од првих конкретних корака ка будућој сарадњи. Вечерас говоримо о изложби „Јован Дучић – трагом једне визије“, која је заправо осмишљена да представи

идеју Јована Дучића о уређењу Требиња, односно начин на који је он замишљао да његов родни град треба да изгледа. Изложба се може поделити на неколико целина. Једна је посвећена његовој биографији, са посебним акцентом на дипломатску каријеру, док се други део односи на његово колекционарство. Показало се кроз ову изложбу да је Дучић био колекционар истанчаног укуса који није сакупљао само уметничке слике, већ и предмете из времена Римског царства. Реч је о колекцији римске камене пластике коју је 1935. године из Италије послао свом родном Требињу. Део те колекције изложен је и овде. Његова намера била је да се део тих предмета искористи за украшавање града, а део да постане основ будуће археолошке збирке музеја, мада је већина предмета ипак завршила у музеју. Посетиоци пријеполског музеја имаће прилику да до краја јуна погледају ову изложбу, уживају у поставци и сазнају нешто више о Јовану Дучићу“, казао је Радић.

Он је додао да изложба има за циљ да прикаже Дучића не само као песника већ и као човека који је својим знањем, угледом и културним деловањем оставио дубок траг у времену у коме је живео. Присутнима се обратио и Звонко

Мандић, вршилац дужности директора Музеја у Пријеполу, који је истакао да изложба представља значајан културни догађај за град и све љубитеље писане речи.

„Вечерас су овде љубитељи уметности и писане речи. Ово је изложба посвећена Јовану Дучићу и вечерас славио кнеза српске поезије. Дучић је био много више од песника – био је врхунски дипломата, човек светског духа и велики интелектуалац. Ова поставка води нас кроз његов живот и дело. Посетиоци ће имати прилику да виде његове личне предмете, читају оригиналне рукописе и осете дух Требиња, Рима и Париза. Дучић је писао о жени, љубави и смрти, спајао је домаћи корен и европску културу и оставио нам непролазно културно благо“, поручио је Мандић.

Током вечери посетиоци су са великом пажњом разгледали изложбене експонате, рукописе, фотографије и вредне предмете из Дучићеве колекције, а многи су истакли да овакве поставке представљају драгоцену прилику да се на једном месту упозна богато културно наслеђе и живот личности које су обележиле српску књижевност и историју. Изложба ће бити отворена за посетиоце до краја јуна.

Ања Пузовић

„Дечурлијада“ донела сјајну забаву

Овогодишњи победници ученици и ученице ОШ „Бошко Буха“ Ивање

„Дечурлијада“ је такмичење које, из године у годину, спаја образовање, спорт и забаву, а организатори истичу да је главни циљ догађаја афирмација правих вредности код деце школског узраста. Кроз различите дисциплине, ученици су и ове године 14. маја у великој сали Дома културе имали прилику да покажу своје знање, сналажљивост, спортске вештине и тимски рад, док је публика гласно бодрила фаворите.

На такмичењу је ове године учествовало седам основних школа, односно све основне школе са територије општине Пријеполје. Сваку школу је представљала четворочлана екипа састављена од ученика млађих и старијих разреда, а такмичење је организовано кроз четвртфинале, полуфинале и финале.

Посебну пажњу привукла је дисциплина „Знање“, осмишљена у облику квиза, у којој су такмичари одговарали на питања из области историје, географије, уметности, као и природних и друштвених наука. Питања су била прилагођена узрасту ученика, а од такмичара се, поред знања, очекивала и концентрација, брзина и сналажљивост.

Спортски део такмичења обухватао је извођење пена, слободних бацања и дисциплину брзог ходања, што је изазвало највише навијања и позитивне енергије у сали. Титулу победника овогодишње „Дечурлијаде“ освојила је Основна школа „Бошко Буха“ Ивање, друго место је припало Основној школи „Душан Томашевић“ Ђирко, док је треће место освојила Основна школа „Свети Сава“ Бостани.

Најуспешнијим екипама уручене су медаље, пехари и вредне награде, укључујући паметне сатове, паметне лампе и блутут слушалице, док је за публику након завршетка такмичарског дела организовано извлачење награда.

В.К.

Златне ноте Пријеполја

Ученик и ученице Музичке школе из Пријеполја веома успешни на Републичком фестивалу музичких школа Србије

Драгана Томашевић

Талентом, трудом и љубављу према музици, ученици и ученице Музичке школе у Пријеполу остварили су изузетан успех на Републичком фестивалу музичких школа Србије, који је ове године одржан у Суботици, у конкуренцији од 68 школа из целе земље. Прву награду освојила је Дуња Мосуровић, ученица четвртог разреда клавира, која је у класи професорке Бојане Милановић освојила 97 поена. Првом наградом окитио се и Сергеј Савић, ученик шестог разреда хармонике, у класи професора Срђана Павловића, са освојена 92 поена.

Успех школе употпунили су и ученици који су освојили друге награде – клавиристки дуо Нина Бучевац и Јована Бјелић, ученице четвртог разреда

у класи професорке Јелене Словић, са 89 поена, као и Селма Пашановић, ученица четвртог разреда флауте у класи професорке Лејле Пачариз, са освојених 80 поена. Директорица школе Драгана Томашевић истакла је да су овакви резултати плод великог рада и посвећености и ученика и професора.

„Веома сам поносна и на своје запослене и на ученике зато што су ове године показали изузетне резултате. Фестивал је одржан у Суботици, на коме се представило 68 школа из целе Србије. Колегинице и колеге су уложили изузетан напор да би дошли до оваквих резултата и значајних успеха. Можемо се похвалити и да смо недавно учествовали у међународном такмичењу у Врњачкој Бањи „Музички отисак“, где смо остварили значајан успех“, рекла је Драгана Томашевић, која је напоменула да су имали изузетну подршку локалне самоуправе за учешће на такмичењу у Суботици.

За младе музичаре, иза сваког успеха стоје бројни часови вежбања, одрицања и љубав према инструменту који су изабрали.

„Клавир свирам већ четири године, а определила сам се за клавир јер ми се свидео звук клавира више од других

Дуња Мосуровић

инструмента. Веома волим да свирам и није ми напорно да се организујем у погледу обавеза у школи и свирања“, рекла је Дуња Мосуровић.

Клавирски дуо Нина Бучевац и Јована Бјелић

Љубав према музици и заједничком музицирању поделиле су и чланице клавирског дуа, које су својим наступом заслужиле другу награду.

„Музика је свакако позив који

смо обе одабрале од почетка школовања и од тада смо заједно у томе. Музику заиста волимо и једна и друга, а свирамо свакодневно. Веома смо задовољне нашим успехом, сходно томе да је било око 200 учесника“, рекла је Нина Бучевац из Нове Вароши. Селма Пашановић ово је било прво учешће на републичком такмичењу, а искуство које је стекла памтиће дуго.

Селма Пашановић

„Ове године се први пут такмичим на републичком такмичењу. Целе године смо имали константну вежбу и припрему. Јесте било треме, али када смо стигли, видела сам колико је то заправо лепо искуство, толико да бих га још милион пута поновила“, рекла је Селма Пашановић.

В. Кијановић

Окици у част

Окици Глушчевићу.

О Окици Глушчевићу, првом новинару са ових простора, говориће новинар и публициста Милан Р. Цмиљановић, који ће уједно бити и модератор скупа. У оквиру програма биће одржана и промоција 3. броја часописа „Стари Влак“, о чему ће говорити главни и одговорни уредник Миломир Краговић и новинар Радоман Ирић, један од аутора текстова.

Посебан сегмент скупа биће посвећен обележавању 90 година ђачког новинарства и листа „Наш саморад“ из Камена Горе, а учесници ће бити Велибор Маринковић, издавач новина „Ђачка задруга“ и Горица Марковић, уредница листа „Валтернативе“ ученика ОШ „Владимир Перић Валтер“ из Пријеполја.

Током скупа биће најављено и формирање библиотеке „Окица Глушчевић“, чији је оснивач Милојко Глушчевић, председник УГ „Центар за одрживи развој Камена Гора“.

Редакција

Čestitke

Društvo / Humanost

Tišina puna njegovih stihova – Rade Babić Promovisana knjiga pesama „Zlatno doba“

Petnaestog maja održano je književno veče i posthumna promocija knjige pesama „Zlatno doba“ prerano preminulog pesnika Rada Babića, čoveka čije su reči, stihovi i iskrenost ostavili dubok trag među prijateljima, sugrađanima i ljubiteljima poezije. Veče ispunjeno emocijama, sećanjima i stihovima okupilo je porodicu, prijatelje, poštovaoce njegovog dela i građane i građanke koji su došli da još jednom odaju počast pesniku čija je poezija živeća iskreno, tiho i snažno.

Program je vodila Jasmina Rovčanin, a veče su organizovali porodica, prijatelji i poštovaoci dela Rada Babića, sa željom da njegovi stihovi nastave da žive i nakon njegovog odlaska.

Dragana Rakidžija

O Radu Babiću govorili su oni koji su ga poznavali kao pesnika, prijatelja i čoveka koji nikada nije pristajao na tišinu kada je trebalo govoriti istinu. „Rade i ja smo, pre svega, bili baš dobri prijatelji. On je bio jedan od retkih u Prijepolju koji je glasno govorio, kao i ja. Uvek je govorio glasno i pisao iskreno ono što drugi nisu smeli ni da izgovore. Rade je stajao bez imalo straha, bez bojazni, bio je dobar prijatelj, otac i suprug. A meni je bio kao brat rođeni i kada je otišao, deo mene je otišao sa njim“, rekla je Dragana Rakidžija, ne skrivajući emocije.

O Radovoj poeziji govorio je i recenzent njegovih knjiga Mirko Ikončić,

koji je istakao da je Babić bio pesnik retke iskrenosti.

Mirko Ikončić

„Rada sam upoznao kao pesnika ljubavne poezije. Bili smo na raznim pesničkim susretima, družili se i pisao sam mu recenzije za knjige. Njegova satirična poezija mi se najviše dopada, jer je u srpskoj poeziji danas ona prilično retka i uglavnom nekvalitetna. Radove pesme su dobre iz prostog razloga što nisu suviše političke, već životne i istinite“, rekao je Ikončić.

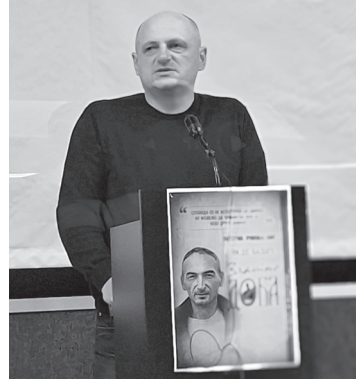
Posebno emotivan trenutak večeri bio je govor Ivana Babića, Radovog rodaka, koji je kroz stihove i sećanja opisao njegovu dušu pesnika.

„Večiti sanjar i kristalni idealista, zemlji nije ni pripadao zaista. Pesnik živi na nebu i zauvek leti. Pesnik pesmom zemlju kad i sveti, krila mu ni bolest ne može da kosi. On leti na stihu, u večnost ga nosi. On leti do nekoga mesta gde mnogi ne stižu. Zemljom često gmizavci gmizu. Sretneš male ljude, upoznaš gromade, ali teško i retko kao Babić Rade“, poručio je Ivan Babić.

Profesor Sedat Vrcić, koji je o Radu govorio kao prijatelj i poštovaoc njegovog dela, istakao je da je Babić bio čovek posebne emocije i nesvakidašnjeg talenta.

„Prije nego što sam ga upoznao, pročitao sam nekoliko njegovih pjesama i vidio da se radi o vanserijskom talentu. Sa njim sam uvijek imao osjećaj da, kada sedimo i pijemo kafu,

sedim sa nekim svojim. Njegova moć, kojom me oduševio, bila je u tome da piše ljubavnu poeziju, a da to nema apsolutno nikakve dodirne tačke sa patetikom. Osnovno pravilo za svakog umjetnika je da ne laže, nego da prenosi čistu, nepatvorenu emociju, što je Rade činio sa la-koćom“, rekao je Vrcić, dodajući da je Radovo stvaralaštvo video kao „opus šapata“ i „opus vriska“, dok mu je kao čoveku zamerao jedino to što je bio „previše nenametljiv“.

Ivan Babić

Tokom večeri pročitani su i zapis Hadije Džigal Kriještorac o Radovom stvaralaštvu, u kome je, između ostalog, navedeno:

„Faliće poeziji, ivanjskim livadama i Limu, ali i nama koji smo ga poznavali i sa njim delili mnoštvo vrednosti“.

Svoja viđenja Radovih pesama izneli su i Darko Dumić i Suada Šantić, koji su recitovali po jednu njegovu pesmu, dok su u nastavku programa stihove govorili gimnazijalke i gimnazijalac Ema Rovčanin, Sara Kuburović, Teodora Rakić i Tarik Rovčanin.

Kroz stihove, sećanja i tišinu koja je ispunjavala salu između svakog aplauza, bilo je jasno da Rade Babić nije bio samo pesnik. Bio je čovek koji je umeo da oseti, razume i izgovori ono što mnogi nisu znali ili smeli.

V. Kijanović

Prijepoljci i Prijepoljke ponovo ujedinjeni u humanosti

Za lečenje male Danice Dučić prikupljeno više od 820 hiljada dinara

Plato ispred Doma kulture 15. maja bio je mesto gde su se humanost i solidarnost spojili u zajedničku borbu za oporavak petogodišnje Danice Dučić. Na Velikom humanitarnom slatkom bazaru prikupljeno je 820.390 dinara za njeno lečenje. Akciju je organizovala neformalna grupa žena „Slatki bazar“, uz svesrdnu podršku Doma kulture i Turističke organizacije.

Povod za okupljanje je izuzetno važan. Danica je petogodišnja devojčica koja je 27. oktobra 2025. godine preživela tešku saobraćajnu nesreću, vraćajući se iz rodnog Prijepolja sa ocem i sestrom. Tom prilikom zadobila je teške povrede kičme i kičmene moždine, usled čega se nalazi na respiratoru i u stanju potpune kvadruplegije. Njen oporavak zahteva dve složene operacije i lečenje u privatnoj klinici, za šta su potrebna značajna finansijska sredstva.

Ovo je bio peti bazar po redu, a odziv građana iznova potvrđuje da humanost u ovom gradu nema granica. „Učesnica sam svakog bazara do sada, a ovo nam je peti po redu. Organizatorica prvog bila je moja sestra, koja me je pozvala da učestvujem. Posle toga bila sam veoma srećna i zadovoljna, osećala sam da sam dala ogroman doprinos. Zato nisam htela da propustim nijedan naredni i dok god ima snage u meni, učestvoću. Ovo je jedna veoma lepa manifestacija, na lepom mestu, ušću dvaju reka, pod krilima Belog

Andela, pravo mesto za humanitarne akcije, a naši Prijepoljci su ljudi s dušom“, rekla je Slađana Čubić, jedna od učesnica.

Pored pojedinaca, akciji se prvi put kao kolektiv priključilo i Udruženje građana Zlatarske Jele. Ispred udruženja, doprinos je opisala nasmejana Bojana Lovović.

„Kao pojedinac sam već dugi niz godina učesnica ovakvih događaja, a

kao udruženje smo prvi put učesnici. Vidim da ovo mnogo znači ljudima, dosta njih je došlo da da svoj doprinos, a svaki put je odziv sve veći. Ovde imamo, pre svega, med sa raznim ukusima, različite vrste kolača. Najviše smo prodavali čizbejk, kao i princeps krofnice“, rekla je Bojana. Humanitarni bazar u Prijepolju još jednom je poslao snažnu poruku da mala Danica nije sama u svojoj borbi, a prikupljeni novac veliki je korak ka njenom ozdravljenju.

V.K.

TVOJ KURBAN OTVARA PUTEVE DOBRA

Humanitarna organizacija Hasene i ove godine organizuje akciju prikupljanja kurbana s ciljem pomoći jetimima, socijalno ugroženim porodicama i ljudima u potrebi širom Balkana i svijeta.

Distribucija kurbana vrši se pod nadzorom timova na terenu, a podjela je realizovana u mnogim zemljama Balkana, uključujući Bosnu i Hercegovinu, Srbiju, Crnu Goru, Sjevernu Makedoniju, Albaniju, Kosovo, Grčku, Rumuniju i Bugarsku, kao i u brojnim drugim državama svijeta. Ova akcija ne predstavlja samo podjelu mesa, već i poruku solidarnosti, zajedništva i brige za one kojima je pomoć najpotrebnija. Svaki kurban donosi osmijeh, nadu i osjećaj da nisu zaboravljeni.

Cijena kurbana za 2026. godinu iznosi 150 €.

Uplate je moguće izvršiti putem banke ili PayPal-a.

Bankovni podaci:
Humanitarna organizacija HASENE
HalkBank / RSD: 155-34256-62
EUR / IBAN:
RS35 1550 0000 0006 4942 57
SWIFT:
CABARS22
Svrha uplate:
Kurban 2026
Adresa:
ul. Abdurahmana Pašanovića br. 5,
Prijepolje, Srbija
Kontakt telefon:
064 54 79 335

Kurban nije samo ibadet i čin žrtve, već i prilika da unesemo radost u domove onih koji često nemaju osnovne uslove za život. Zahvaljujući ovoj akciji, hiljade porodica svake godine osjete toplinu Bajrama i podršku ljudi dobrog srca. Akcija podjele kurbana realizuje se još od 2010. godine, a kroz godine broj zemalja i porodica kojima je pomoć dostavljena konstantno raste. Kurbani se dijele odgovorno, transparentno i organizovano, uz posebnu pažnju da pomoć stigne upravo onima kojima je najpotrebnija – jetimima, siromašnim porodicama i socijalno ugroženim kategorijama društva.

Održan 37. sajam zapošljavanja i obrazovanja

Više od 80 radnih mesta ponuđeno nezaposlenima

Održan 37. sajam zapošljavanja i obrazovanja

Više od 80 radnih mesta ponuđeno nezaposlenima

Održan 37. Sajam zapošljavanja i obrazovanja, koji je okupio veliki broj poslodavaca, nezaposlenih lica i učenika završnih razreda osnovnih škola. Na sajmu je učestvovalo 15 poslodavaca koji su iskazali potrebu za više od 80 radnih mesta različitih profila, dok je, prema procenama organizatora, događaj trebalo da poseti oko 500 nezaposlenih lica.

Pored mogućnosti za zapošljavanje, sajam je imao i obrazovni karakter, jer su svoje programe predstavile i srednje škole, kako bi učenicima osmog razreda pomogle pri izboru budućeg zanimanja.

Kako kaže Milan Srbljanović, šef odseka Nacionalne službe za zapošljavanje – filijale Prijepolje da je ovo sjajna prilika za poslodavce i nezaposlene, kao i za osnove koji žele da što bolje odaberu svoje buduće zanimanje.

Milan Srbljanović, šef odseka Nacionalne službe za zapošljavanje „Danas se u filijali Prijepolje održava 37. Sajam zapošljavanja i obrazovanja. Učešće je uzelo 15 poslodavaca koji su iskazali potrebu za više od 80 slobodnih radnih mesta. Očekujemo oko 500 nezaposlenih lica, koliko je i dobilo upute od strane filijale. Najtraženija zanimanja su pravnici, građevinski inženjeri, referenti prodaje i računovodstva, prodavci, magacioneri, šivači, krojači, pekari, kuvari, konobari, pica majstori i testeninari. Posebno bih istakao segment obrazo-

vanja. Danas su prisutni i predstavnici škola koji kroz svoje štandove prezentuju obrazovne profile i zanimanja. Ovo je prilika da se učenici završnih razreda osnovnih škola upoznaju sa srednjim školama i potencijalnim zanimanjima, što predstavlja važan vid profesionalne orijentacije“, zaključio je Srbljanović.

U filijali Prijepolje trenutno imamo 9.567 nezaposlenih lica. Najviše ih je u Sjenici – 3.238, zatim u Prijepolju – 3.132, Priboju – 2.225 i Novoj Varoši – 972 lica. U odnosu na isti period prošle godine beleži se pad broja nezaposlenih za skoro sedam odsto.

„Takođe bih podsetio na aktuelne javne pozive Nacionalne službe za zapošljavanje, kao i na saradnju sa lokalnim samoupravama u Prijepolju i Novoj Varoši, što će omogućiti raspisivanje novih javnih poziva tokom leta i otvoriti nove prilike za poslodavce i nezaposlene“, navodi Milan. Kako kaže Elvin Banjica, zamenik predsednika opštine Prijepolje opština je opet podržala Nacionalnu službu za zapošljavanje na ovom sajmu, kao što ih podržavaju u svemu što bi smanjilo stopu nezaposlenosti u našoj opštini.

Elvin Banjica, zamenik predsednika opštine Prijepolje „Opština Prijepolje i ove godine podržava sve aktivnosti Nacionalne službe za zapošljavanje koje doprinose smanjenju nezaposlenosti. Zajedno sa Nacionalnom službom sufinansirali smo program samozapošljavanja, pri čemu je opština izdvojila 3.000.000 dinara, a Nacionalna služba 4.500.000 dinara.

Ovakvi sajmovi su idealna prilika da se povežu oni koji traže posao i oni koji nude zaposlenje. Verujem da će mnogi koji traže radno mesto upravo ovde pronaći svoju šansu“, navodi Banjica.

Kako kaže Ivan Ljujić, vlasnik krojačke firme „Konik“, ovakvi sajmovi su dobra prilika i za poslodavce i za nezaposlene ali omladine nema.

Ivan Ljujić, vlasnik krojačke firme „Konik“ „Potrebni su nam šivači i krojači, kao i većini poslodavaca danas. Nedostaje radne snage i mladih kadrova. Ovakvi sajmovi su dobra prilika da dodemo do radnika, ali najveći problem je što je sve manje omladine. Nadamo se da ćemo danas pronaći ljude koji žele da rade“, navodi Ivan Ljujić.

Sajam zapošljavanja i obrazovanja još jednom je pokazao značaj povezivanja poslodavaca, nezaposlenih lica i obrazovnih ustanova. Veliki broj ponuđenih radnih mesta, interesovanje građana i učešće škola ukazuju na potrebu za ovakvim događajima, koji istovremeno predstavljaju priliku za zaposlenje, ali i pomoć mladima u izboru budućeg zanimanja.

Anja Puzović

Честитке

**APOTEKARSKA
USTANOVA
VIVA-Dijab**

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

 MKA
MALI KUĆNI APARATI

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

Prodaja: +381 33 780-006,
+381 33 780-406

*Srećan
Kurban
Bajram*

Prijepolje

MAHOVA PEKARA
065 618 45 33

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

Честитке

K
LUXURY PALACE
PRIBOJ

Saraj
Since 1984

ČARŠIJA
STEAK & GRILL RESTAURANT

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

Dragi gosti, poslovni partneri i svi naši prijatelji koji slavite Kurban-bajram, želimo vam da ovaj praznik provedete u miru, sreći i blažostanju, zajedno sa članovima svoje porodice i prijateljima.

Dom za stara lica u Priboju svim pripadnicima islamske veroispovesti želi srećan Kurban -bajram

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

Vrelo M
RESTORAN

*Srećan Kurban
Bajram*

CONTTECH febi bilstein AIR FREN

Perspektiva

Mercedes-Benz VOLVO SCANIA DAF MAN

Perspektiva

*Srećan Kurban
Bajram*

Честитке

SLOŽNA BRAĆA ZORAN I NELE DOO
Ogranak: "PUTEVI-ZLATAR"
31320 NOVA VAROŠ, Drmanovići
tel. 033/64-085, fax. 033/64-085
e-mail: putevizlatar.tlj@gmail.com

*Srećan Kurban
Bajram*

MINI PEKARA
SEJO

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

*Bajram Šerif
Mubarek Olsun*

Пољопривредне
саветодавне и
стручне службе
Републике Србије

ПОЉОПРИВРЕДНА САВЕТОДАВНА
И СТРУЧНА СЛУЖБА УЖИЦЕ ДОО - УЖИЦЕ
Димитрија Туцовића 125А - Контакт тел: 031 513 754
e-mail: pssuzicedoo@gmail.com

Srećan Kurban Bajram

060/579 65 93
065/421 80 80
065/421 80 81

Srećan Kurban Bajram

Agencija za projektovanje i inženjering

FAD - projekt Prijepolje
projektovanje, stručni nadzor, veštačenje, procene,
inženjering i stručni saveti

Poslovno sedište: Lj. Miodragovića bb; Kancelarija: Ul. Zore Tomašević br.3. Prijepolje
Kontakt telefon: + 381 64 16 80 226; E-mail: fadprojekting@hotmail.com

Srećan Kurban Bajram

Ivanje bb • 064 5031468 • realpack.rs

*Srećan Kurban
Bajram*

U susret Kurban Bajramu

Bakije-hanume medresa u Prijepolju – spoj tradicije, obrazovanja i vaspitanja mladih generacija

Bakije-hanume medresa u Prijepolju, u kojoj danas borave i školuju se devojčice iz različitih krajeva Srbije i regiona, otvorena je 2009. godine na uvakufljenom, odnosno zaveštanom imanju hadžija Kemala i Paše Mujagić. Kako ističe Delva Bajraktarević, sekretarica medrese, bračni par Mujagić nije imao potomstvo, ali je imao veliku želju da svoju kuću i imanje ostavi Islamskoj zajednici kako bi na tom mestu bila osnovana obrazovna ustanova ovog tipa.

Iako današnja medresa funkcioniše od 2009. godine, njena istorija seže mnogo dalje u prošlost. Bakije-hanume medresa pominje se još u zapisima osmanskog putopisca Evlija Čelebija, dok se kao precizan datum njenog osnivanja navodi 1863. godina. Tada su tri medrese u Prijepolju objedinjene u jednu ustanovu koja je dobila naziv Bakije-hanume medresa, po bogatoj prijepoljskoj dobrotvorici Bakije-hanumi, iz čijeg fonda je finansiran rad škole i školovanje učenika.

„Bakije-hanuma je bila veoma uticajna i imućna žena za to vreme. Njen fond mogao je samostalno da finansira školovanje učenika i rad medrese, što govori koliko je bila značajna ličnost u tadašnjem društvu“, navodi Bajraktarević.

Medresa je radila sve do Drugog svetskog rata, kada su dolaskom novog režima zatvorene gotovo sve medrese na prostoru bivše Jugoslavije, osim onih u Sarajevu i Prištini. Zgrada tadašnje medrese nalazila se u blizini Šarampovskog mosta u Prijepolju, a 1954. godine porušena je do temelja. U tom periodu medresa je bila namenjena obrazovanju muških učenika koji su se pripremali za verske pozive i službe imama.

Današnja Bakije-hanume medresa koncipirana je kao škola za devojčice uzrasta od 14 do 18 godina. Odluka da medresa bude ženska škola nije slučajna. Prema Delvinim rečima, rahmetli Paša Mujagić posebno je volela devojčice i želela je da upravo njima bude omogućeno obrazovanje u duhu vere, tradicije i moralnih vrednosti.

„Vodili smo se i time da žena kasnije odgaja porodicu. Često se kaže da kada odgojite jednu devojčicu,

odgojili ste čitavu porodicu. To je bila njena želja i njen emanet“, kaže Bajraktarević.

Rad i funkcionisanje medrese u velikoj meri zavise od pomoći donatora i prijatelja škole. Posebno mesto među njima zauzima Husein Kansu, političar poreklom iz prijepoljskog kraja, iz porodice Čulahović, koji živi u Istanbulu i više od četiri decenije učestvuje u političkom životu Turske, gde je u više mandata bio poslanik u turskom parlamentu.

„Njegova pomoć je ogromna. Zahvaljujući njemu i njegovim prijateljima donatorima, koji su dolazili da obidu medresu i pomognu njen rad, škola je uspeła da opstane i razvija se“, navodi sekretarica medrese. Veliku zahvalnost u ovoj ustanovi duguju i gospodinu Nadiru Daciću, direktoru medrese i čoveku koji je, kako ističu, „otrgao od zaborava“ priču o Bakije-hanumi i medresi. Dacić je autor knjige o istorijatu Bakije-hanume medrese, napisane na bosanskom i turskom jeziku, koja govori o razvoju škole od njenog ponovnog otvaranja 2009. godine do danas.

„Da medresa tada nije otvorena pod tim imenom, pitanje je da li bi se danas iko sećao Bakije-hanume i njene uloge u obrazovanju ovog kraja“, smatra Bajraktarević.

U Bakije-hanume medresi smatraju da je jedna od najvažnijih uloga ove škole očuvanje tradicionalnih, porodičnih i verskih vrednosti koje,

prema njihovom mišljenju, u savremenom društvu sve više slabe.

„Današnje generacije često oskudevaju u moralnim i tradicionalnim vrednostima, što kasnije dovodi do različitih devijacija u društvu, porasta nasilja, kriminala i delikvencije među mladima. Ovde se od prvog dana uče poštovanju roditelja, starijih, iskrenosti, odgovornosti i dobroćinstvu“, kaže sekretarica medrese.

Posebna akcenat stavlja se na prevenciju poroka poput narkotika, kocke i drugih oblika zavisnosti, koji se u islamskom učenju smatraju zabranjenim i velikim grehom.

„Mnogo je teže da dete koje prode kroz medresu kasnije upadne u takve probleme, jer ovde dobija jak moralni i duhovni temelj“, dodaje ona.

Pored verskog obrazovanja, medresa učenicama pruža i potpuno opšte obrazovanje. Reč je o četvorogodišnjoj srednjoj školi u kojoj se, uz predmete verske struke poput tumačenja i izučavanja Kur'ana i arapskog jezika izučavaju i matematika, hemija, geografija, istorija, psihologija, pedagogija, sociologija i drugi opšteobrazovni predmeti.

Posebna pažnja posvećena je učenju jezika. Učenice tokom školovanja uče bosanski, engleski, turski i arapski jezik, što im kasnije značajno olakšava nastavak školovanja u zemlji i inostranstvu.

„Postoji velika zabluda da se u me-

dresi uči samo vera. To nije tačno. Naše učenice imaju široko obrazovanje i nakon završetka škole mogu da upišu praktično bilo koji fakultet“, objašnjava Bajraktarević.

Od osnivanja do danas medresu je završilo više od 150 učenica, a prema podacima škole više od 90 odsto njih nastavilo je školovanje na fakultetima. Deo učenica studira na univerzitetima u Beogradu, Kragujevcu i Novom Pazaru, dok mnoge odlaze i u inostranstvo, posebno u Tursku i Bosnu i Hercegovinu.

Sama Delva bila je među učenicama koje su studirale u Turskoj, a kako kaže, oko tridesetak devojaka iz medrese završilo je ili trenutno pohađa studije u toj zemlji. Jedna od učenica trenutno studira turski jezik i književnost.

Medresa ima razvijenu saradnju i sa univerzitetima u Sarajevu, gde učenice često dobijaju stipendije i različite pogodnosti za nastavak obrazovanja.

„Imamo učenice koje studiraju menadžment, arhitekturu, informatiku, matematiku, zdravstvene nauke. Program je tako koncipiran da nakon medrese mogu da biraju različite profesije i fakultete“, kaže ona. Posebnost Bakije-hanume medrese je i internatski način rada. U internatu trenutno boravi oko dvadeset učenica, dok je kapacitet oko četrdeset mesta. Učenice dolaze iz različitih gradova Srbije, ali i iz Bosne i Hercegovine.

Pravila internata, objašnjava Bajraktarević, zasnivaju se prvenstveno na kućnom redu i zajedničkom životu. „Mnogi misle da je internat strog, ali nije tako. Pravila postoje kako bi se održavali red, higijena i radne navike. Devojke imaju vreme za učenje, za odmor i druženje, ali gledamo da im boravak bude prijatan i da se osećaju kao kod kuće“, kaže ona. Internatski život, dodaje, ima veliku ulogu u sazrevanju mladih ljudi.

„Ko prode kroz internat, kasnije se mnogo lakše snalazi u životu, na fakultetu i poslu. Nauči da funkcioniše sa različitim ljudima, da poštuje pravila i zajednicu.“

Jedan od najvećih izazova sa kojima se medresa danas suočava jeste smanjenje broja učenika usled odlas-

ka stanovništva iz manjih sredina i promenjenih interesovanja mladih.

„Mladi danas često biraju škole nakon kojih mogu odmah da pronađu posao, dok se medresa više doživljava kao gimnazija. Ako nakon nje ne nastavite fakultet, nemate konkretnu struku poput medicinske ili ekonomske škole. Ipak, obrazovanje je ulaganje koje niko ne može da vam oduzme“, smatra Bajraktarević. Kada je reč o nastavnom kadru, medresa, kako kaže, nema problema sa pronalaskom profesora.

„Prijepolje je mala, ali beričetna sredina. Profesori opštih predmeta dolaze i iz drugih škola, dok verske predmete predaju imami i profesori koji su završili odgovarajuće islamske fakultete.“

Od 2024. godine u okviru medrese funkcioniše i vrtić „Nahla“, namenjen dečacima i devojčicama uzrasta od tri do pet godina. Trenutno ga pohađa oko 25 mališana.

Program vrtića obuhvata kreativne radionice, socijalizaciju i osnovne verske sadržaje prilagođene deci kroz igru i lepo ponašanje.

„Važno je da se deca što ranije socijalizuju i razvijaju radne navike. Kroz igru uče bonton, lepo ponašanje i osnovne vrednosti, kako im to kasnije ne bi bilo strano“, objašnjava.

Zbog velikog interesovanja roditelja planirano je i proširenje kapaciteta vrtića, a u medresi razmišljaju i o mogućnosti otvaranja muškog odeljenja ili mešovite medrese u budućnosti.

„U Srbiji trenutno muška medresa postoji samo u Novom Pazaru. Smatramo da bi i u Prijepolju postojala potreba za takvom ustanovom i možda će se u budućnosti otvoriti i muško odeljenje“, zaključuje Bajraktarević.

Uprkos izazovima savremenog društva i smanjenju broja učenika, Bakije-hanume medresa u Prijepolju ostaje važan centar obrazovanja i vaspitanja mladih generacija, čuvajući tradiciju, moralne vrednosti i pružajući devojčicama priliku za kvalitetno školovanje i dalje usavršavanje u zemlji i inostranstvu.

Anja Puzović

Od djedovog zanata do velikog poslovnog uspeha

Kako Jasmin Kašić gradi brend?

Jasmin Kašić svoju životnu priču započinje pričom o porodici, tradiciji i ljubavi prema zanatu koji se u njegovoj kući prenosi generacijama. Kako ističe, odrastao je uz djeda Džemajila – Džema, poznatog mesara, od koga je još kao dečak učio zanat i usvajao vrednosti koje su ga kasnije oblikovale kao čoveka i preduzetnika.

„Ta ljubav prema mesarstvu nije bila samo posao, već način života koji je oblikovao mene“, kaže Kašić. Posebno naglašava ulogu svojih roditelja, koji su takođe ugostitelji i koji su ga, kako kaže, naučili radu, disciplini i odnosu prema gostu. „I danas, uprkos svemu što sam postigao, i dalje se konsultujem sa njima – jer iskustvo i porodična podrška nemaju cenu. Bez njih, ovaj put ne bi bio moguć“, ističe on. Nakon završene ugostiteljske škole,

Jasmin je odlučio da ostane u svom kraju i nastavi porodičnu tradiciju, iako su tri njegove sestre sa porodicama život nastavile u Nemačkoj.

„Iako sam imao priliku da i sam odem, znao sam da je moj put ovde. Odlučio sam da ostanem, da nastavim porodičnu tradiciju i da u svom gradu gradim nešto svoje. To nije bila laka odluka, ali je bila ispravna“, naglašava Kašić.

Sa samo 18 godina, 2011. godine, otvorio je svoju prvu mesarsku radnju, što je bio početak njegovog samostalnog poslovnog puta. Dve godine kasnije pokreće proizvodnju roštilj mesa, ćevapa i suvomesnatih proizvoda, oslanjajući se na porodičnu recepturu staru više od pola veka.

„Receptura koju koristimo stara je više od 50 godina i ostao sam veran tom kvalitetu koji smo nasledili“, kaže on.

Iz tog rada nastao je i brend „Saraj“, pod kojim danas snabdevaju restorane širom Srbije.

„Naši ćevapi i roštilj meso postali su prepoznatljiv po ukusu i kvalitetu, jer iza njih stoji tradicija i ozbiljan rad“, ističe Kašić.

Porodični restoran u Brodarevu kasnije je potpuno renoviran i podignut na viši nivo, a danas raspolaže sa 120 sedećih mesta i okuplja kako

lokalne goste, tako i brojne turiste i prolaznike. Pored toga, 2020. godine pokrenuti su i apartmani „Kašić“, kapaciteta 18 ležaja, koji su za samo pet godina ostvarili oko 8000 noćenja.

„To je jasna potvrda da gosti prepoznaju kvalitet, trud i posvećenost koju ulažemo“, navodi on.

Novi korak u poslovanju usledio je 2021. godine, kada je u Prijepolju ot-

voren restoran „Čaršija“, u kome je, kako kaže, spojio tradiciju, kvalitet mesa iz sopstvene proizvodnje i ljubav prema ugostiteljstvu.

„Gosti su to odmah prepoznali. Zahvaljujući kvalitetu hrane, usluzi i posvećenosti, 'Čaršija' je u kratkom roku postala jedan od najboljih restorana u gradu“, kaže Kašić.

Posebna akcenat stavlja na saradnju sa lokalnim proizvođačima, od kojih nabavljaju većinu namirnica. Povrće, sir, kajmak, krompir, jaja i druge proizvode obezbeđuju od domaćinstava iz prijepoljskog kraja, dok stoku biraju isključivo sa ovog podneblja.

„Kompletan proces je u našim rukama – od njive i farme do tanjira. Upravo zato stojimo iza svakog proizvoda i garantujemo njegov kvalitet“, naglašava on.

Kao kruna dosadašnjeg rada, 2025. godine otvorena je „Luxury Palace“, svečana sala i event centar površine 750 kvadratnih metara, opremljena po najsvremenijim standardima.

„I ovde ostajemo verni sebi – fokus je na vrhunskoj usluzi, kvalitetnoj hrani i domaćim namirnicama“, ističe Jasmin.

Danas u njegovoj firmi radi više desetina zaposlenih, a kako kaže, upravo timski rad i zajedništvo predstav-

jaju jedan od najvažnijih temelja uspeha.

„Bez njih, ova priča ne bi bila mo-

guća“, poručuje on.

Posebnu zahvalnost upućuje porodici, djedu Džemajilu koji je postavio temelje, roditeljima koji su mu bili najveća podrška, ali i lokalnoj samoupravi koja, kako navodi, prepoznaje njihov rad.

„Za mene, ovo nije kraj. Nove ideje i planovi već postoje. Ovo je tek početak jedne velike priče koja će, nadam se, trajati još dugo, u mom gradu, sa mojim ljudima, i sa istim ciljem: da kvalitet, rad i tradicija uvek budu na prvom mestu“, zaključuje Jasmin Kašić.

V. Kijanović

Поводи / Пријепољска села

Подигнут споменик капетану Велиши Кијановићу Вечна слава јунаку

Грађани, представници државних институција и Војске Србије 17. маја присуствовали су откривању споменика капетану Велиши Кијановићу у Коловрату, поводом 25 година од његове погибије у одбрани отаџбине

Поводом двадесетогодишњице од погибије капетана прве класе Велише Кијановића у одбрани отаџбине, на Тргу Димитрија Туцовића у насељу Коловрат свечано је откривен споменик у његову част, уз присуство неколико стотина грађана и грађанки, као и почасног вода Војске Србије. Програм је водио Жељко Чуровић,

генерал Милорад Ступар

председник Удружења Срба из Црне Горе, који је присутне подсетио на најзначајније детаље из биографије капетана Кијановића. Сам програм је започео интонирањем химне коју је извео певач Душан Свиляр. Венце су положили чланови породице, представници Кабинета председника Владе, генерал Милорад Ступар, државни секретар Министарства

одбране Миле Јелић и шеф Кабинета министра одбране бригадни генерал Никола Матовић, представници општина Пријепоље и Пљевља, представници Удружења ратних и војних инвалида, као и пријатељи и поштоваоци.

Породица погинулог капетана и председник Скупштине Општине Пријепоље Станко Кијановић

Споменик су открили чланови Одбора за изградњу Дејан Жунић, Милан Јешић и Драгољуб Ракоњац са председником Општине Пријепоље Драгом Попадићем. Том приликом додељене су и плакете породици Кијановић, као и свима који су учествовали у акцији изградње споменика, коју је иницирао Клуб младих Коловрата и Сељашнице.

Саветник у Кабинету председника Владе Републике Србије, генерал Милорад Ступар, пренео је поруку председника Владе Републике Србије Ђура Мацуца.

„Председник Владе Републике Србије Ђуро Мацут ме је послао као ратног друга капетана Кијановића да вам одам захвалност и да вас замолим да кроз ову культуру сећања, кроз врсног капетана, чувамо мир“, рекао је Ступар.

Секретар Удружења ратних војних инвалида Србије Вук Станић поручио је да је сећање на оне који су дали живот за отаџбину

обавеза свих генерација.

„Његовој породици и свима нама најбоље би било да Бог може да га врати. Ми да га вратимо не можемо и зато је на свима нама да подигнемо споменик, да се сећамо и да памтимо“, рекао је Станић.

Председник Општине Пљевља Дарио Вранеш истакао је значај заједништва и жртве коју су поднели припадници војске.

„Ово је велики дан за Пријепоље, велики дан за Србију, велики дан за Црну Гору и велики дан за цео српски народ. Као што су тада заједно стајали и заједно погинули капетан Велиша Кијановић и капетан Ђурко Бојовић, тако и ми данас стојимо заједно и уједињени“, рекао је Вранеш.

О жртви капетана Кијановића говорио је и председник Општине Пријепоље Драго Попадић.

„Наш народ је увек давао оно највредније што има, животе својих синова. Тако је и капетан Велиша Кијановић дао свој живот. Није страдао тражећи славу нити привилегију, страдао је носећи униформу своје земље, свестан тежине дужности коју је имао“, рекао је Попадић.

У наставку програма наступили су Душан Свиляр, Александар Дуњић, Трио „Расија“ и гуслар Властимир Бараћ, који су својим извођењима употпунили свечаност посвећену сећању на капетана Велишу Кијановића.

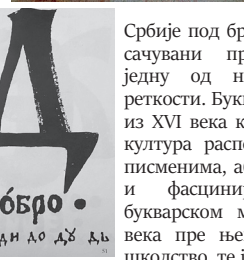
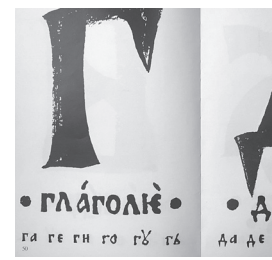
Верица Кијановић

Први српски буквар 1597. открио први новинар Пријепоља 1893.

библиотеке Србије“ LXVI, 22. на страни 415 такође 1903. године. Тек после тих штампаних објав су наука и јавност сазнали за постојање и важност Првог српског буквара који је поред азбуке имао и слокове и текстове за вежбање срицања и читања чиме је то издање добило јасан карактер учила.

Примерак Буквара Народне библиотеке

Србије под бројем И-37 данас је једини сачувани примерак и представља једну од највећих библиографских реткости. Буквар је сензационално дело из XVI века када је мало која земља и култура располагала својим училима, писменима, абедедарима, азбучницима и фасцинера својом гласовном букварском методиком више од два века пре њеног увођења у европско школство, те је била преокрет у настави читања.

Буквар садржи азбуку, самогласничка слова, слокове за све сугласнике, имена слова, таблицу словних бројева, текстове и наведени запис о штампању. На првој страни је српско - словенском ћирилицом штампана азбука, затим самогласници, потом слокови који се настављају и на другој страни где су штампани називи свих слова (аз, буке, веде,...). На крају друге стране, а потом и на целој трећој страни и на почетку четврте - објављени су текстови за читање. На четвртој страни су слова са бројном вредношћу где су бројеви су приказани словима, и ту се огледа Византијски односно Грчки утицај, али не на наставу читања већ из практичних црквених потреба. На крају се налази белешка о наручиоцу Буквара и његовом творцу као и година штампања.

Буквар инока Саве је био савремен и напредан јер је описмењавао путем штампане књиге - букварске наставе. Буквар има историјски значај по српску просвету јер је Србија дуго била окупирана, а према анализи методског поступка, има и педагошки значај због синтетичке методе читања која полази од слова односно гласа као елемента у настави читања и чини једну од најстаријих и најдуже употребљаваних метода. Буквар је драгуљ српске културне баштине који колективној и појединачној самосвести и самопоштовању дају темељну духовну и моралну потпору и мора се одржавати као пламен вечне духовности.

Дејан М. Глушчевић

Три године пошто су из пријепољског манастира Милешеве на београдски Врачар пренете и 1594. године спаљене мошти Првог српског просветитеља Светог Саве, уништване су и многе народне драгоцености. Али је један од његових скромних следбеника у монаштву и раду на српској књижи и просвети иннок Саво Дечански (калуђер манастира Дечани) штампало 1597. године Први српски буквар, који се неким чудом сачувао и после три века нашао у рукама Каменогорца Окице Глушчевића новинара, преводиоца и књижевног критичара.

Друго издање Буквара димензија 10,2 x 7,8 cm и текста 4,2 x 6 cm на (двадволиста) 4 листа штампано је 25.05.1597. године код млетачког штампара Ђовани Антоније Рампацеттоа у Венецији и то издање је српски конзул у Скадру Иван Крилов (1849-1895) и ментор Српске основне школе у Скадру (зет преводиоца конзулата Алексе Поповића 1819 - 1904), подарио 1893. године Окици Глушчевићу (1858 - 1898), који се припремао за превод романа „Рат и мир“ Лава Николајевића Толстоја, чувен по својој обимности. А Окицина супруга, професорка Настасија, штампала је њене хрестоматије, граматике и читанке за Руски језик.

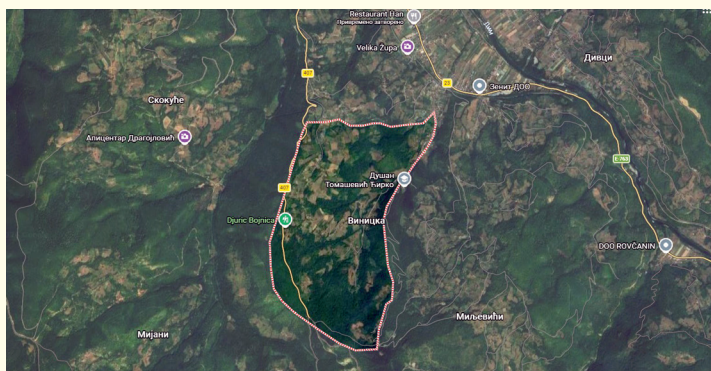
Пре него што је „Буквар инока Саве“ поклоњен Народној библиотеци Србије, Окица је израдио препис и факсимил те је омогућио филологу и историчару Љубомиру Стојановићу да скадарски препис унесе међу дела српске писмености у „Гласу Српске краљевске академије“ на страни 22-24 а факсимил бр. 185 објави у „Каталогу Народне

ПРИЈЕПОЉСКА СЕЛА

ВИНИЦКА

г.шир. 43,321873° г.дуж. 19,641809°

Аутор: Вјекослав Јоксимовић
email: vekapr70@gmail.com

(НАСТАВАК ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА)

- у Виницкој живи православно и муслиманско бошњачко становништво;

- Православна презимена и славе: Малешки - Цар Константин и царица Јелена, Стојадинићи, Вуковић - Петровдан, Несторовић - Св. Никола, Минић - Ђурђевдан, Средојевић - Савиндан, Гојковић, Лазаревић-Савиндан, Марић-Петровдан, Пурић-Аранађеловдан, Шпица-Ђурђевдан, Дивац-Св. Никола,

Пејовић - Аранђеловдан, Томашевић-Савиндан, Зиндовић-Ђурђевдан, Јоксимовић - Цвијети, Мијушковић, Дробњак, Потежица, Лућић, Брајевић, Дучић, Влаховић, Цмиљановић, Јовановић, Перић;

- Сеоска слава - завјетина православног становништва је Спасовдан;

- Муслиманско-бошњачка презимена: Кајевић, Хењаш, Хаџалић, Камберовић, Аљевић, Диздаревић, Ђосовић, Ровчанин, Кеџић, Мухотић, Тумбул, Бахор, Садиковић, Бјелак.

- Муслиманско-бошњачко становништво обележава Рамазански и Курбан-Бајрам.

*„О некадашњем атару села Виницке доста говори казивање стогодишњака Мила Новаковића из Вапе код Чачка, који је новинару локалног листа „Полимље“ казивао своја сећања; „У Жупи нам био добар ага Шериф-ага Јусуфагић. Ми смо били близу Саставака, а поред нас је имао још десет-петнаест чивчија. Наше комшије су били браћа Савко и Јешан Несторовић, а они су имали више синова и кћери. У Виницкој и околини у моје време није било много кућа. Постојале су две куће Несторовића, једна Лазаревића, три Средојевића, две Малешкића, једна Шпица, две Курцула, две Хаџалића и још највише неколико кућа са чељадима“ (из књиге „Велика Жупа“, аутора Зорана Малешкића).

- према попису из 2022. године, село има 319 становника у 114 домаћинстава;

- познатих и утицајних личности из овог села има више; они су живели и радили широм некадашње СФРЈ, па све до данашњих дана:

- Сава Несторовић - учесник Првог светског рата (солунац);
- Михаило Гојковић - заробљеник у Првом светском рату (Ашах, Аустрија);
- Остоја Средојевић - носилац Партизанске споменице; према доступним подацима, помоћник министра за аграрну реформу СФРЈ (1941-1948); након тога био је заточеник Голог отока;
- Слободан Гојковић - посланик у Скупштини Републике Србије, директор Дома културе у Пријепољу, руководилац службе за запошљавање, стручни сарадник Општинског комитета СКЈ и председник Демократске странке у Пријепољу; један од факултетских образованих становника Виницке;
- др Слободан Малешкић - генерал полиције; начелник одељења за пратњу личности, помоћник начелника Управе саобраћајне полиције и помоћник директора полиције у МУП-у Републике Србије;
- др Рујица Гојковић - уметница у области клавира;
- Будимир Средојевић - први факултетски образован становник Виницке (Правни факултет); у време СФРЈ био је председник Округног суда у

Тузли;

• Невенко Марић - пуковник и високи руководиоца у Управи криминалистичке полиције МУП-а Републике Србије;

- Ђамил Хаџалић - пуковник, заменик начелника и једно време вршилац дужности начелника ПУ Пријепоље;
- Драгомир Малешкић - начелник ОУП-а Пријепоље, песник и скулптор;
- Војко Стојадиновић - пуковник војске;
- Јован Минић - официр војске (пуковник или потпуковник - податак није поуздан);
- Зденко Марић - пуковник Војске Републике Србије;
- Влајко Стојадиновић - генерални директор „Енергомонтаже“ у Београду;
- Дора Трифу - талентована виолончелисткиња, добитница награда на европском нивоу.

У наредном броју листа „Полимље“ упознаћемо вас са осталим занимљивим детаљима везаним за ово село као и његовим знаменитостима.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Честитке

Честитке

Srećan Kurban Bajram

**Bajram Šerif
Mubarek Olsun**

**SIA
2014**

**Srećan Kurban
Bajram**

*I za dalje isto važi, kad si gladan,
hamburger Charlie' S potraži*

Srećan Kurban Bajram

*Srećan Kurban
Bajram*

**Povodom Kurban Bajrama poslastičarnica A.S.A.
kod Čebe upućuje iskrene čestitke svim
muslimanima uz želju da praznične dane provedete
u miru, zdravlju, sreći i porodičnom zajedništvu.**

Bajram Šerif Mubarek Olsun

Srećan Kurban Bajram

**Bajram Šerif
Mubarek Olsun**

Честитке / Огласи

На основу члана 10. Статута општине Пријепоље („Службени гласник општине Пријепоље“, број 3/2019,3/21,6/22) и чланова 7. и 13. Одлуке о наградама и јавним признањима општине Пријепоље („Службени гласник општине Пријепоље“, број 7/2017, 17/2020 и 5/2024), Одбор за прописе, молбе, жалбе, одликовања и награде Скупштине општине Пријепоље, објављује

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ДОСТАВЉАЊЕ ИНИЦИЈАТИВА ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ И ЈАВНОГ ПРИЗНАЊА - ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ ЗА 2026. ГОДИНУ
Општина Пријепоље додељује:

- **НАГРАДЕ ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ,**
- **ЈАВНО ПРИЗНАЊЕ - ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ.**

I НАГРАДА ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ

Награда општине Пријепоље се може доделити физичком или правном лицу, које има пребивалиште, односно седиште или послују на територији општине Пријепоље или физичким и правним лицима која имају пребивалиште, односно седиште ван територије општине Пријепоље или у иностранству, под условом да су њихова достигнућа и стваралаштво везани за општину Пријепоље или ако су дали посебан допринос друштвеном и привредном развоју општине Пријепоље.

Основни критеријуми за доделу Награде општине Пријепоље су значајна остварења у области :

- привреде, образовања и васпитања, науке, културе, здравствене заштите, социјалне и дечије заштите, развоја локалне самоуправе и у другим областима стваралаштва и хуманитарног деловања у општини Пријепоље.

II ЈАВНО ПРИЗНАЊЕ - ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ

Јавно признање Почасни грађанин општине Пријепоље се може доделити појединцу који може имати пребивалиште на територији или ван територије општине Пријепоље, као и појединцу који није држављанин Републике Србије.

Основни критеријуми за доделу Јавног признања - Почасни грађанин општине Пријепоље су да:

- појединац својим радом, научним, уметничким, политичким, хуманитарним и другим деловањем изузетно доприноси развоју и афирмацији општине Пријепоље у земљи и иностранству.

Скупштина општине одлучује о додељивању звања „Почасни грађанин“ уз претходну сагласност Министарства надлежног за послове локалне самоуправе.

Подношење иницијативе:

Иницијативе за доделу Награде општине Пријепоље и Јавног признања - Почасни грађанин општине Пријепоље могу поднети:

1. правна лица са седиштем на територији општине Пријепоље,
2. Председник општине,
3. Општинско веће,
4. радна тела Скупштине општине Пријепоље,
5. одборници Скупштине општине Пријепоље,
6. као и групе од најмање 15 грађана који имају пребивалиште на територији општине Пријепоље.

Начин подношења иницијатива:

Иницијативе за доделу Награде општине Пријепоље и Јавног признања - Почасни грађанин општине Пријепоље са одговарајућим прилозима којима се доказује испуњеност услова и назнаком за коју награду се предлажу подносе се Одбору за прописе, молбе, жалбе, одликовања и награде Скупштине општине Пријепоље, у писаној форми, са образложењем на адресу:

Скупштина општине Пријепоље
Одбору за прописе, молбе, жалбе, одликовања и награде
Трг Братства и јединства 1
31300 Пријепоље.

Иницијативе се могу доставити и писарници општине Пријепоље. Ближе информације могу се добити на број телефона 714-956 или у канцеларији број 13 у згради Општинске управе. Неблаговремене и непотпуне иницијативе се неће разматрати.

Рок за достављање иницијатива:

Рок за достављање иницијатива је 15 дана од дана објављивања јавног позива.

Одбор за прописе, молбе, жалбе, одликовања и награде скупштине општине Пријепоље задржава право да у случају потребе разјашњења достављене документације тражи додатну документацију.

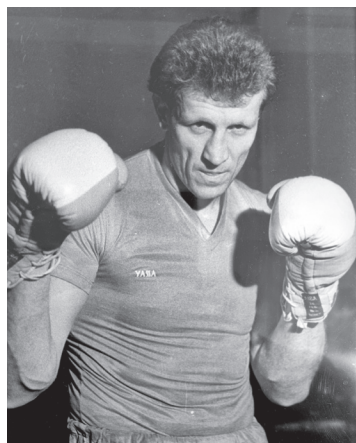
Јавни позив и образац за достављање иницијатива биће објављен на званичној интернет презентацији општине Пријепоље „ www.пријепоље.лс.гов.рс“ и огласној табли Општинске управе општине Пријепоље и у листу „Полимље“.

Председник одбора
Бранислав Дивац

Пријепољци ван Пријепоља

Саво Пушица - Боксер са Ђуровог брда

Општина Пријепоље се простире на 827 квадратних километара. Нека насељена места су јако удаљена од града и до неких се тешко стизало, прилично лошим путевима. У њима је расло толико талентованих, мудрих и способних људи. А тим људима је било „свеједно“ да ли ће морати да се преселе у Пријепоље ради даљег школовања или посла или ће отићи још даље, до Ужица, Београда, све уз пругу до Новог Сада и Суботице, или још даље у бели свет. Онима који су остали и живели у местима далеко од магистралног пута, живот је био веома тежак. Једним од тих излоканих и удаљених путева је ишао и наш саговорник, а онда отишао даље, за бољим послом, за бољим животом. Никада није заборавио ни једну рупу тог пута, а камоли своје кумове, комшије, пријатеље и рођаке.

Саво, рођен си на Ђуровом Брду 1958. године. Како је било одрастати на том делу наше општине и је ли школа била далеко?

„Јесте, рођен сам на Ђуровом брду од оца Тодора Савовог Пушице и мајке Миланке рођене Вуловић, из села Сопотнице, из једне честите породице и братства. Носим име Ђеда Сава, чувеног од Лима до Таре. Као прво дијете од петоро, одрастам уз родитеље са три млађа брата и сестру. Васпитаван да је ријеч закон, а поштење и поштовање других, не само име и презиме моје но и цијеле породице и братства. Као дијете чији је ђед Саво страдао од комуниста 1947. године, због истих се нико из моје породице није могао запослити у Пријепољу, а богами ни из нашег братства. Четири разреда основне школе сам завршио у Завинограђу, а остала четири у Бродареву. Ишао сам четири године сваки дан пјешке по десет километара до школе и назад. Као дијете морао сам много више радити сеоске послове него учити. Но ипак нијесам био лош ђак. Средњу школу ученика у привреди сам завршио у Пријепољу, путовао три године 20 километара аутобусом и пјешке још 8 километара сваки дан. Тада ми то није било тешко, а са ове дистанце није било ни мало лако. Да би нас отац прехранио и колко-толико школовао, а није се могло у Пријепољу запослити одлази у иностранство 1969. године. Сав терет куће пада на нашу мајку, мене десетогодишњака и још млађу браћу и сестру, тако да смо од малена научени да радимо и да се сами сналазимо.“

После средње школе, одлазиш у војску 1977. Касније и из Пријепоља?

„Године 1977. године одлазим на одслужење војног рока. По повратку, маја 1979. године, Завод за запошљавање нас 50-так шаље у ливницу на Новом Београду, такозвану Фабрика одливака Београд (ФОБ). Отишао сам из Пријепоља и са мог Ђуровог брда тешка срца, јер није било посла у Пријепољу. У Београду радим и завршавам четврту годину машинске техничке школе ради добијања бољег посла, а до тада сам радио као физички радник. Године 1981. изнајмљујем стан код Мића Ђукановића, великог боксерског талента који је рано завршио каријеру због повреде и он ми предлаже, иако сам имао пуне 23 године, да почнем да тренирам бокс. Није ме било тешко убједити, јер ми је то и раније била жеља али нисам имао услова. Долазим у Раднички са Црвеног Крста и тренер ми каже дословце овако: „Имаш добра леђа. Пробај, па ако будеш упоран можда нешто и буде од тебе“. Већ после неколико мечева као сениора почетника шаљу ме на каљење у боксерски клуб „Нови колектив“, који је тада боксовао у

јакој Српској лиги. Ту боксујем једну сезону врло успјешно иако сам по боксерском знању био почетник. Јак, упоран и вриједан на тренингу, показао сам се прилично добро. Враћам се у Раднички и тада долази до изражаја разлика између Српске и прве лиге и моје неискуство и боксерско необразовање. Тада у Југословенску лигу већ почињу доводити странце, све боксерске шампионе. Тврдим да је од 1985. године до 1992. Југословенска лига била међу три-четири екипе у Европи. Скромног знања у тешкој категорији све саме аждаје и асови, није било ни мало лако. Нови почетак у Радничком био је страшно

тежак. Прве и друге годинебележио сам више пораза него побједа.“

Како си остао у рингу ако си губио мечеве?

„Послије једног тешког пораза у Првој лиги, три ноћи нијесам спавао и ломио сам се шта да радим. Да прекинем са боксом и да кажем себи да нијесам успио, или да наставим по цијену још таквих пораза који у боксу а поготову у тешкој категорији могу да буду опасни по здравље. Донио сам одлуку да наставим са боксом, јер са личним поразом не бих могао да живим. Одлучим још жељше тренирати уз помоћ легендарних тренера и сигурно најбољих људи у боксу Бранислава Крстића и Јолета Тамнићића, а раније Дулета Богдановића. Почини да стигу и успијешно. Раднички је постао убједљиво најбољи клуб у Југославији, а ја сам са Радничким од 1986. године до краја моје каријере 1993. године освојио седам титула првака државе, пет оне велике Југославије и двије оне срцаћене СР Југославије. У исто вријеме брат Мићо постаје најбољи каратиста у Југославији у својој категорији и један од најбољих у Европи. Морам да консатујем да сам вероватно једини боксер у Југославији који је први пут ушао у боксерску салу са пуне 23 године, а да је направио неки резултат и да је, притом, био у радном односу. Имао сам среће да је у оно вријеме Раднички био скуп великих шампиона. Не бих да их набрајам да некога не бих прескочио, али сам сигуран да се никада више неће на просторима бивше Југославије формирати таква екипа или састав шампиона. Имао сам подршку породице и ближњих, али сам знао да је спорт дисциплина кроз коју учиш да се бориш, да кад паднеш мораш још жељше и јаче да радиш, да се бориш са самим собом и да је то живот. А живот је вјечита борба.“

Саво, када прелазим у приватне воде и сопствени бизнис?

„При крају каријере 1992. године напуштам ФОБ, оснивам фирму и прикључујем се брату Мићу у приватним пословима, и то

наредних 11. година. Због неких личних разлога се повлачим и паузирам три године, све до 2009. ће се почињем бавит станоградњом. Син Миљан се такође бавио спортом, био је талентован млади кошаркаш, прошао је све млађе селекције кошаркашких клубова Торлака, Беовука и једног од најбољих у југославији омладинских клубова Железника и Партизана. Кад је одлучио да прекине каријеру прикључио се мени у послу 2022. године одлазим у пензију а син наставља да ради самостално посао. И даље сам му при руци, помажем помало, знањем, искуством, али он све послове води сам. Нијесмо ми неки велики инвеститори али смо врло одговорни, што људи препознају и знају да цијене, и уз све тешкоће са којима се у данашње време носи човијек и људе који су све мање људи, задовољан сам послом којим се бавимо и односом мојега сина према послу.“

Да ли ти је бокс помогао да свет видиш другачије него пре спорта?

„Бавећи се боксом и путујући по држави, по Европи, али и по свијету, упознајем много дивих људи и са некима сам остао пријатељ и до данашњег дана. Поменуо сам раније у тексту човијека који је заслужан што сам почео тренирати бокс као и легендарне тренера, али морам томе додати и људе попут професора дoктора Бранка Ђуровића, покојног др Зорана Станковића, који су мене, са још пар мојих пријатеља и кумова, формирали као човијека. Дружећи се са њима учио сам колико сам могао шта значи бити човијек, мислити добро свакоме, не одмоћи никоме, помоћи колико можеш, вољети људе. Тако учим и сина Миљана и своје ближње, а поговово омладину.“

Каријеру завршаваш 1993. године, некако изненада. Зашто?

„Стицајем несрећних околности, заслугом свијесном или несвијесном злих људи, страдао је наш најмлађи брат Ацко, Александар Пушица који је тада имао 25 година. Тада доносим одлуку да на Ђуровом брду саградимо цркву, која је посвећена светом Ахиљакону Стефану, нашој крсној слави, намијењена сјенима душе нашега недужно, прерано, преминулог брата Александра Аца Тодоровог Пушице. У договору са још увијек тада живом мајком, братом Мићом, Бобаном и сестром Вером, те братственицима, 1997. године почиње градња наше цркве уз благослов тадашњег Владике Василија Милешевског. Црква је освештана августа 2001. године, уз присуство до тада највећег збора људи икада окупљених на Ђуровом брду. Касније, 2004. године, поред цркве смо изградили спомен дом и стадион за мали фудбал ће се 15 година одржавао један од највећих турнира у региону у малом фудбалу, бацању камена с рамена, скоку у даљ и надвлачењу конопца. На турниру су учествовале екипе из Србије, Црне Горе и Републике Српске.“

Шта за ваше братство представља Ђурово брдо?

„За нас је то свето мјесто и ходочашче за наше породице, кумове и пријатеље, као што је Боретино брдо и објекат наших кумова Томашевића и трка коња на Боретино брду, као што ће постати и црква Светог Николе коју су почели градити братство Гојаци у Гојаквићима. Све су то вриједности које људи за свога живота саграде, који постају мостови спајања људи, зборишта састајања, мјеста виђења,

вашари љубави и поштовања. Због свега тога ми је срце пуно, а поготово када наша омладина, а има нас свуда по свијету, са поносом каже - Ја сам са Ђуровог брда“. Код твојих кумова Томашевића на Боретино брду сваке године затичемо повећу групу људи из Невесиња, а овде код вас у кући видим и симбол Невесињске пушке.

Шта то за вас представља?

„Године 2007. на Жабљаку сам упознао момке који су се такмичили у дисциплинама бацање камена са рамена и превлачењу конопца на Његовоји. Пошто се почесмо лијепо дружити, позвао сам их да дођу на турнир код нас на Ђурово брдо, а ту нам је било још љепше. Од тада и ја одлазим код њих на Невесињску олимпијаду, дан борца, за славу Цркве Свети Димитрије. Друштво Српских соколова из Невесиња сваке године долази код кумова на Боретино брдо. Кад смо престали да организујемо турнир, дружење смо наставили код кумова на позив покојног кума Радише. Од тада, па до дана данашњег, они су наши

гости и ми њихови. То поштовање су они заслужили, а морам истаћи да сам ја један од четворице добитника симбола „Невесињске пушке“ која се додијељује ријетким људима, коју сам добио 2014. године. Тај симбол са поносом чувам у својој кући на Ђуровом брду, коју више волим но све на свијету што сам стекао.“

Нека порука за нове нараштаје?

„Душа ме боли што сам морао отићи и што се ништа не чини да млади остану у родном крају. Зато су одговорне све досадашње власти. Али да се, иако смо отишли, што чешће враћамо, да очувамо огњишта, да обилазимо и одржавамо гробове предака, да покажемо потомцима како се воли завичај. Јер човијек без завичаја је као лист без коријена и то лист који вјетар лако однесе. Зато је једна порука младим из Пријепоља - Остајте овде, сунце туђег неба неће вас гријати као што овде грије, горки су тамо залогаји хљеба ће свогка нема и ће брата није.“

Владимир Бабић

На основу члана 34. и 39. Закона о процени утицаја на животну средину („Сл. гласник РС“, бр. 94/24) Одељење за урбанизам, комуналне, имовинско-правне и друге сродне послове Општинске управе општине Пријепоље, даје следеће

ОБАВЕШТЕЊЕ

Обавештавају се заинтересовани органи, организације и јавности да је овај орган, решавајући по захтеву носиоца пројекта „PROIZVODNO, PROMETNO I USLUŽNO DOO STAR JELA PRJEPOLJE“, ул. Бјелополски пут бб, 31300 Пријепоље, донео Решење којим се даје сагласност на Студију о процени утицаја затеченог стања на животну средину пројекта Производни објекат, ПР+0 - фабрика за производњу дрвених пелета на кп. бр. 2428/3 КО Пријепоље, општина Пријепоље.

Студија садржи све елементе на основу којих се може проценити подобност предвиђених мера за спречавање, смањење и отклањање могућих штетних утицаја на стање животне средине на локацији и блиској околини у току реализације пројекта, у случају удеса и по престанку рада пројекта. Студија је усклађена са релевантним законском и подзаконском регулативом, са Решењем којим се утврђује потреба процене утицаја и одређује обим и садржај Студије и израђена је по свим техничким нормама. Набројани су сви извори загађења и дати су начини за њихово отклањање, као и карактеристике опреме која задовољава техничке стандарде.

Студијом и Решењем којим се даје сагласност на Студију, носиоцу пројекта наложено је да при раду предметног пројекта, у случају удеса и по престанку рада пројекта у свему испоштује мере заштите животне средине и програм праћења утицаја пројекта на чиниоце животне средине (поглавља 8. и 9. Студије). Увид у донето решење може се извршити сваког радног дана у просторијама Општинске управе у Пријепољу, Трг братства и јединства бр. 1, канцелација бр. 29, у периоду од 10.00 до 13.00 часова.

Решење којим се даје сагласност на Студију о процени утицаја је коначно. Силаца пројекта, заинтересовани органи и организације и заинтересована јавност могу покренути управни спор пред надлежним судом у року од 30 дана од дана објављивања овог обавештења.

ОПШТИНА ПРИЈЕПОЉЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
Одељење за урбанизам, комуналне,
имовинско-правне и друге сродне послове

Vremeplov / Pomeni

Život (ni)je čudo (38)

piše: Radoman Irić

**U SUSRET 100-GODIŠNJICI NOVINARSTVA U
PRIJEPOLJU (13)**

KAKVA ČAST – UPOZNAO SAM ŽUGIĆA

OVO JE HRONOLOGIJA VAŽNIJIH DOGAĐAJA IZ ISTORIJE PRIJEPOLJSKOG NOVINARSTVA OD 1. FEBRUARA 1932. GODINE, DATUMA KOJI JE, PRE 94 GODINE, U ISTORIJSKE ČITANKE, U DUH I NAŠE PAMĆENJE, UDENUO HARIZMATIČNI NOVINAR MILIVOJE ŽUGIĆ, KOJI JE U PRIJEPOLJU UDARIO TEMELJE NOVinarske PROFESIJE.

(Nastavak iz prošlog broja)

1968.

Međurepublička zajednica za kulturno prosvetnu delatnost iz Pljevalja, ustanovila je Nagradu za unapređenje likovnog stvaralaštva na području Zajednice. Nagrada se, u spomen na jednu od legendi polimskog novinarstva i grafike, zove „Prvoslav Pivo Karamatijević“, a dodeljivaće se najboljim stvaraocima za slikarstvo, vajarstvo, grafiku i karikaturu, objavio je list „Polimlje“ u broju 580. od 1. novembra 1968. godine.

Novinar, publicista, hroničar i istorijograf, Vukoman Šalipurović (21.01.1925. Pribojska Goleša – 10.05.1981. Beograd), u nizu drugih, objavio je knjigu „Ustanak u zapadnoj Srbiji 1875-1878“. Knjigu je izdalo NIP „Vesti“ iz Titovog Užica, objavio je list „Polimlje“ u dvobroju 583/584. od 29. novembra 1968. godine.

Novinaru lista „Polimlje“ i publicisti Ljubomiru Matoviću (1936. Jabuka – 2019. Prijepolje) izašlo je drugo izdanje zbirke pesama pod nazivom „Orfej sa Mileševe“. Zbirku je izdala Kulturno prosvetna zajednica iz Pljevalja, a ilustracije je uradio pljevaljski slikar Hazbo Nuhanović.

1969.

Kako je list „Polimlje“ organ Opštinskih konferencija SSRN Prijepolja, Priboja i Nove Varoši, predsednici izvršnih odbora ovih tela sastali su se u Prijepolju 27. juna 1969. godine i pokrenuli inicijativu da se Redakciji stvore potrebni uslovi kako bi list sa desetodnevnom, prešao na nedeljno izlaženje.

1970.

Od petka, 4. jula 1970. godine, i broja 639, list „Polimlje“ je, posle 18 godina od prvog broja, prešao na sedmično izlaženje. Na takav potez odlučila se redakcija u kojoj su bili: direktor, četiri novinara, komercijalista i administrativni radnik sa desetak stalnih saradnika.

Ovu promenu je pratio i novi, šesti po redu logo glave novina, u čijem zaglavlju je prvi put od pokretanja, napravljen kontinuitet sa predratnim novinama „Sandžak“, „Raška“ i „Novi Sandžak“.

Od početka ove godine tiraž lista je ras-tao iz broja u broj, a prelaskom na sed-

modnevno izlaženje, prosečan tiraž je porastao na 2.500 primeraka. Ovu dinamiku ojačana redakcija je nametnula sebi iz čisto ekonomskih razloga.

1971.

U petak, 1. maja 1971. godine, list je ponovo, po sedmi put, promenio logo glave, tako što se vratio na rešenje iz 1964. godine. Taj tip slova u nazivu novina zadržan je do danas.

Dva meseca pre, u martu 1971. godine, u opštini Prijepolje je bilo 44.022 stanovnika, Priboju 32.548 i Novoj Varoši 22.740.

Leto 1971. godine, proveo sam u Prijepolju kao saradnik lista „Polimlje“. Jednoga dana u septembru, ušao sam u kancelariju Milorada Veruovića, glavnog urednika da ga nešto konsultujem. On je nešto pričao sa gostom koga nisam poznao. Bio je to jedan omanji čičica u mantilu, s naočarima, sede kose i brkova. U tom trenutku Milorad je rukom pokazao na mene i, da improvizujem, rekao gostu nešto u smislu: „Evo Milivoje ova mala kuća je odlučila da ovog momka stipendira od ove jeseni. On je sada student treće godine žurnalistike u Beogradu...“. Gost se uspravio u stolici i preko oborenih naočara sa malim staklima, bacio pogled na mene. U znak podrške i odobravanja, podigao je desnu ruku i raširenih prstiju nekoliko puta otpozdravio. Rukovali smo se, a ja sam, pomalo zbunjen, izašao posle dobijenog odgovora od urednika. Kada je gost otišao, Milorad je šeretski, kako je umeo, uz blag osmeh i njegovu poznatu grimasu, stavio mi do znanja – opet da improvizujem:

„To je taj čuveni Milivoje Žugić o kome je predratna policija više brinula nego njegova žena Nata, a njegovi najredovnijiji čitaoci bili su tužioci, sudije i čuvari Kraljevine“.

Te jeseni do odlaska u Beograd, nisam uspeo da se ponovo susretne sa Žugićem. Šteta. Juna sledeće godine on je ispraćen do večne kuće.

(NASTAVAK U SLEDEĆEM BROJU)

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

Navršava se godinu dana od smrti naše

NERMINE ŠENDELJ LUKIĆ

S ljubavlju i tugom čuvamo uspomenu na tebe

Tvoji: Damir, Azra i Dino

У уторак, 26. маја 2026. године, навршава се четрдесет дана од кад нас је напустио наш вољени

ЊЕГОШ ДИВАЦ 6.7.1936-16.4.2026.

Четрдесетодневни помен одржаће се у суботу, 23. маја, на гробљу „Зебуђа“ у Ивању у 12 часова и 30 минута.

Захваљујемо се комшијама, пријатељима, родбини и медицинском особљу, који су учинили да лакше поднесемо наш велики губитак.

Почивај у миру!

**С љубављу, тугом и поносом, твоји:
супруга Велинка, син Горан и ћерка Тања
са породицама**

Помен / Резултати

Наша драга

Драгица Кубуровић Стељић (1941-2026)

Професорица српског језика и књижевности у пензији сахрањена је 18. маја на гробљу Душманићи Крст. Захваљујемо се свима који су се са великим поштовањем и тугом са њом опростили и испратили до места почивања. Захваљујемо се лекарима и медицинском особљу Дома здравља Пријепоље и Службе хитне медицинске помоћи, као и лекарима и медицинском особљу Одељења неурологије Опште болнице Пријепоље. Такође велику захвалност исказујемо Пријепољској гимназији на комеморативном скупу који је на најлепши начин показао да ће сећање дуго трајати.

Породица

После краће болести 15. маја оставила нас је наша драга супруга, мајка и бака

ДРАГИЦА КУБУРОВИЋ СТЕЉИЋ 1941-2026

Успомене и сећање остаће трајно у нашим срцима.

Ожалошћени: супруг Илија, ћерка Биљана, унучад: Катарина, Марко, Тадија, Иконија и Андрија

Нашем „Пепом“ деди

ЊЕГОШУ

**Воле те твоји: унуке
Ина и Аида, унуци:
Демир, Андреј и
праунук Демјан**

Резултати

Српска лига запад
ФК Полимље 2 – 4 Јединство Путеви
Друга омладинска „Западно-Моравска“ група омладинци
ФК Полимље 0 – 0 ФК Полет
Пионирска лига Златиборског округа
ФК Полимље 4 – 0 ФК Авијатичар Врањани
Друга лига „Запад“
ОК Пријепоље 3 – 0 ОК Лотус
Рукометаши Прва лига запад
РК Пријепоље 35 – 29 РК Жупа 54
Рукометашице Супер Б Лига
РК Пријепоље 25 – 45 РК СПД Раднички

Bajram Šerif MUBAREK Olsun

🍓 Neka sve bude slatko 🍓

Povodom nastupajućeg Kurban-bajrama, kompanija DK Invest i tim projekta Ušće Residence upućuju najiskrenije čestitke svim vernicima islamske veroispovesti.

Bajram Šerif Mubarek Olsun

Želimo vam da praznične dane provedete u dobrom zdravlju, miru i blagostanju, deleći radost sa svojim najbližima. Neka ovaj praznik donese sreću i uspeh u vaše domove.

**БРОЈ
3085**

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић, Вјекослав Јоксимовић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

ПИБ: 100809685

МБ: 07280777

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

Х: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријепоље

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријепољу су излазили напредни листови "САНЦАК", "РАШКА" и "НОВИ САНЦАК". После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом "ГЛАС ПОЛИМЉА". Од 1. маја 1953. године лист мења име у "ПОЛИМЉЕ" и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист "ГЛАС ПОЛИМЉА" који од 29. децембра 1989. године мења име у "ПОЛИМЉЕ". Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године "Полимље" је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YU ISSN 0351-8175